

الف) و ب)

در فاز اول این پروژه و در گام اول ، گرامر این زبان برنامه نویسی فرضی را به علت تسلط بیشتر شخصی بر زبان PHP و همچنین سادگی نگارش با همین زبان توسعه می دهیم. مفاهیم گرامری این زبان شامل درک درست از variable ها و Operator ها می باشد که به صورت فرمال با استفاده از اصول متداول در نظریه زبان ها تعریف شده و در مجموع ، پذیرش انواع متغیر و چهار عمل اصلی (جمع،تفریف،ضرب،تقسیم) از اهداف این زبان است.

همچنین، می توانیم با استفاده از این گرامر و زیرساخت LLVM ، زبان برنامه نویسی خود را پیاده سازی کنیم و با استفاده از زبان C کد آجکت تولید و اجرا کنید.

پ) و ت) و ث)

توسعه یک پارسر به صورت دستی و تحلیل معنایی بر روی AST (Abstract Syntax Tree) بخشی از پروژه ما خواهد بود. در ادامه، به طور خلاصه توضیح می دهیم که چگونه می توانیم این مراحل را انجام دهیم.

تولید پارسر (Parser) : برای تولید پارسر، ما باید از گرامر زبانی که در بخش قبلی تعریف کرده ایم، استفاده کنیم. می توانیم از روش های مختلف برای پیاده سازی پارسر استفاده کنیم، مانند بازگشت به عقب (Backtracking) ، LL1 ، LR و غیره. با استفاده از پارسر، ورودی را (کد برنامه) خوانده و AST را تولید میکنیم. برای تطبیق با استاندارد کد میانی LLVM ، نیاز به طراحی قواعد پارسر و تولید ساختار AST متناسب با LLVM IR داریم.

تحلیل معنایی (Semantic Analysis) : در این مرحله، روی AST تولید شده توسط پارسر پیمایش می کنیم و قواعد معنایی زبان برنامه نویسی خود را اعمال می کنیم. به عنوان مثال، می توانیم بررسی کنیم که آیا تقسیم بر صفر انجام شده است یا نه، یا بررسی کنیم که نوع داده ها درست استفاده شده باشند. در این مرحله، ممکن است نیاز به چک کردن نحوه استفاده از متغیرها، توالی دستورات، صحت نوع داده ها و غیره داشته باشیم. در صورت وجود هرگونه خطا یا ناسازگاری، می توانیم پیغام خطا را گزارش کنیم.

توجه داشته باشیم که پیاده سازی پارسر و تحلیل معنایی مراحل پیچیده ای هستند و نیاز به آشنایی با مفاهیم زبان های برنامه نویسی و نظریه زبان ها دارند. همچنین، برای ایجاد همخوانی با کد میانی LLVM ، نیاز به درک اصول و قوانین زبان LLVM IR و نحوه تولید کد آجکت از AST دارید.

با توجه به توصیفاتی که در بخش‌های قبلی ارائه شد، می‌توان پارسر برای زبان برنامه‌نویسی فرضی را پیاده‌سازی کرد. در ادامه یک نمونه پیاده‌سازی ساده را در زبان C برای ارائه می‌دهیم. این نمونه پارسر، ورودی را به صورت یک رشته (string) می‌گیرد و آن را تحلیل کرده و یک AST ساده را تولید می‌کند. این نمونه در فایل AST.c ارائه شده. این نمونه پارسر، عبارت ریاضی "a = 5" را تحلیل می‌کند و نتیجه را به صورت AST نمایش می‌دهد. ما می‌توانیم ورودی را تغییر دهیم و سایر عبارات ریاضی را نیز تست کنیم.

تشریح کد AST.CPP (به علت کامنت نویسی فارسی خواهشمند است source code با نرم افزار VS-Code یا نرم‌افزارهای مشابه باز شود).

در سورس کد AST.CPP نمونه‌ای از یک پارسر ساده برای زبان برنامه‌نویسی فرضی با استفاده از زبان C آمده است. این پارسر برای تحلیل عبارات ریاضی ساده استفاده می‌شود.

1. در بخش اول کد، متغیرها و تعاریف توابعی که در طول کد استفاده می‌شوند، تعریف شده‌اند.

2. تابع `getNextToken` برای دریافت توکن بعدی از رشته ورودی استفاده می‌شود. این تابع با استفاده از متغیر `position` به عنوان اشاره‌گر به موقعیت جاری در رشته، توکن‌ها را بررسی می‌کند و اگر متغیر `currentToken` متعلق به نوع توکن `TOKEN_NUMBER` یا `TOKEN_VARIABLE` باشد، مقدار یا نام توکن را در `currentToken` ذخیره می‌کند.

3. توابع `makeNumberNode` و `makeVariableNode` برای ساختن نودهای متغیر و عددی استفاده می‌شوند. این نودها در ساختار درختی AST استفاده می‌شوند.

4. تابع `makeBinaryOpNode` برای ساختن نودهای عملگر دومینه استفاده می‌شود. این نودها نیز در ساختار AST قرار می‌گیرند.

5. تابع `parseParenthesesExpression` برای تحلیل عباراتی استفاده می‌شود که درون پرانتز قرار دارند. این تابع ابتدا توکن بعدی را می‌خواند و سپس عبارت را به کمک تابع `parseExpression` تحلیل می‌کند.

6. تابع `parseAtomicExpression` برای تحلیل عبارات عددی و متغیرها استفاده می‌شود. این تابع ابتدا توکن بعدی را بررسی می‌کند و در صورت مطابقت با توکن‌های `TOKEN_NUMBER` یا `TOKEN_VARIABLE`، نود متناظر را ساخته و با توجه به نوع توکن مقدار یا نام آن را در آن ذخیره می‌کند.

7. تابع `parseFactor` برای تحلیل عبارات فاکتوری استفاده می شود. این تابع ابتدا توکن بعدی را بررسی می کند و اگر با یکی از توکن های `TOKEN_NUMBER` یا `TOKEN_VARIABLE` مطابقت داشت، تابع `parseAtomicExpression` را صدا می زند تا فاکتور مربوطه را تحلیل کند.

8. تابع `parseTerm` برای تحلیل عبارات ترمی استفاده می شود. این تابع ابتدا تابع `parseFactor` را صدا می زند تا فاکتور اولیه را تحلیل کند و سپس در صورت وجود عملگرهای ضرب یا تقسیم بین فاکتورها، تحلیل را ادامه می دهد.

9. تابع `parseExpression` برای تحلیل عبارات ریاضی استفاده می شود. این تابع ابتدا تابع `parseTerm` را صدا می زند تا ترم اولیه را تحلیل کند و سپس در صورت وجود عملگرهای جمع یا تفریق بین ترم ها، تحلیل را ادامه می دهد.

10. در بخش اصلی برنامه، متغیرهای لازم برای شروع تحلیل (مانند `input` و `position`) تعریف شده اند و تابع `parseProgram` صدا زده می شود تا تحلیل برنامه ی ورودی را شروع کند.

11. در پایان برنامه، عبارت `"a = 5"` در `input` تعریف شده است و تابع `parseProgram` صدا زده می شود تا تحلیل این عبارت را انجام دهد.

با اجرای این برنامه، خروجی به صورت AST نمایش داده می شود. برای عبارات دیگر، می توانید ورودی را تغییر داده و خروجی AST را مشاهده کنید.

تشریح کد output.c (به علت کامنت نویسی فارسی خواهشمند است source code با نرم افزار VS-Code یا نرم افزارهای مشابه باز شود.)

بطور خلاصه، کد بالا یک برنامه ساده را نشان می دهد که از زیرساخت LLVM استفاده می کند تا کد IR (Intermediate Representation) را از AST (Abstract Syntax Tree) تولید کند. در اینجا جزئیات بیشتری از کد را برای شما تشریح می کنم:

1. تعریف متغیرها:

- از کتابخانه LLVM-C استفاده می‌کنیم تا تعریف‌های مربوط به LLVM را در C استفاده کنیم.
- متغیرهای `a`، `b` و `c` به عنوان متغیرهای سراسری ایجاد می‌شوند با استفاده از `LLVMAddGlobal`.
- نوع داده متغیرها به عنوان `integer` تعریف می‌شود با استفاده از `LLVMInt32Type`.

2. تعریف بلوک‌ها:

- سه بلوک اصلی با نام‌های `entry`، `calc` و `end` ایجاد می‌شوند با استفاده از `LLVMAppendBasicBlock`.

3. تعریف تابع اصلی:

- تابع اصلی `main` تعریف می‌شود با استفاده از `LLVMAddFunction`.
- نوع تابع اصلی به عنوان `LLVMFunctionType` تعریف می‌شود.
- بلوک ورودی برای تابع اصلی با استفاده از `LLVMAppendBasicBlock` تعریف می‌شود.

4. ساخت برنامه‌نویسی توابع:

- یک برنامه‌نویسی توابع (`LLVMBuilderRef`) ایجاد می‌شود با استفاده از `LLVMCreateBuilder`.

5. قرار دادن دستورات در بلوک‌ها:

- دستورات محاسباتی مورد نیاز برای محاسبه مقدار متغیر `c` را در بلوک `calc` قرار می‌دهیم.
- از `LLVMPositionBuilderAtEnd` برای تنظیم مکان قرار گیری دستورات استفاده می‌کنیم.

- از توابع مختلفی مانند LLVMBuildAdd، LLVMBuildSub و LLVMBuildMul برای ساخت دستورات محاسباتی استفاده می‌شود.

- برای ذخیره نتیجه محاسبات در متغیر c از LLVMBuildStore استفاده می‌شود.

- با استفاده از LLVMBuild

RetVoid، دستور بازگشت در انتهای تابع اصلی تعریف می‌شود.

6. ذخیره کد IR در فایل:

- با استفاده از LLVMWriteBitcodeToFile، کد IR در فایل "output.ll" ذخیره می‌شود.

7. آزادسازی منابع:

- با استفاده از LLVMDisposeBuilder و LLVMDisposeModule، منابع مورد نیاز آزاد می‌شوند.

با تشکر از حسن توجه حضرتعالی.

سید امیر پارسا نصیری - ۹۹۲۴۳۱۱۱